

[Jens Kjøller.]

det private erhvervsliv, sådan at de mennesker, der ønsker det, får mulighed for at få halvdagsstillinger.

Vi er også meget glade for det forslag, der ligger til at udnytte dansk industris kapacitet og derved sætte mennesker i arbejde på sådan en måde, at det vil komme u-landene til gavn.

Giftskatternes stigning mener vi er helt rigtig, og knallertafgiften kan vi kun være tilfreds med; det er jo et forslag, vi selv har fremført gentagne gange ved tidligere lejligheder.

I øvrigt er det aldrig behageligt at skulle komme med forslag om stigende afgifter, men vi mener, det er nødvendigt i den nuværende situation, og derfor er det også nødvendigt, at nogle tager ansvaret. Ud fra kristeligt folkepartis grundsyn må vi bære med på ansvaret, bære med på byrderne, også selv om det kan føles tungt. Det er nødvendigt, hvis vi skal undgå katastrofale forhold, og jeg mener, at ansvaret må blive stort hos de partier, der går imod dette forlig og eventuelt vælter det. Jeg tror ikke, at den danske befolkning vil nære megen tiltro til det, hvis de prøver at skyde skylden fra sig, skyde ansvaret over på andre.

I den forbindelse var det sørgeligt at høre forhenværende statsminister hr. Poul Hartlings tale. Hr. Poul Hartling sagde, at tiden frem til 1. marts 1977 var der ingen kontrol, da kunne det hele gå, som det ville. Ja men den tid er da også inde under septemberforliget. Også i den periode gælder det, at omkostningsstigningerne ikke må være større, end de var i september måned 1975, og hvis de uventet skulle blive større, ja, så må det være regeringens soleklare pligt at gribe ind, ligesom den gjorde i december måned sidste år. Og hvis venstre ikke længere føler, at de er med i septemberforliget, og derfor ikke vil minde regeringen om det, hvis det skulle ske, så skal vi nok påtage os det.

Der var en positivt urigtig oplysning i det, hr. Poul Hartling sagde. Dengang venstre var med i forhandlingerne, da var der en ramme på 7 pct. for indkomstudviklingen, for lønudviklingen i det kommende finansår. Nu er det lykkedes at få den ned til 6 pct. Hr. Poul Hartling sagde, at det var ikke nogen nedsættelse, for det var nemlig sådan, at lønglidningen skulle være indeholdt i de 7

pct., men i de 6 pct. var lønglidningen holdt udenfor. Det er en oplysning, der mangler ethvert grundlag. Det er nøjagtig det samme, der er inden for de to procenttal. Der er ikke flyttet noget udenfor på nogen måde. Det er den gennemsnitlige løn, der ikke må stige med mere end 2 pct. ud over de to dyrtidsportioner. Det står der i forliget. Det står der i forslaget til folketingsbeslutning. Det er der overhovedet ingen tvivl om.

Så var der spørgsmålet om dyrtidsportionen, der nu skal indbetales til ATP. Det var hr. Poul Hartling meget utilfreds med og meget, meget kritisk over for. Jeg skal da indrømme, at det er ikke nogen ideel løsning. I kristeligt folkeparti håber vi meget, at det lykkes at undgå at få brug for dette, at det lykkes at holde omkostningsudviklingen så langt nede, så der kun kommer én portion hvert halve år. Men dertil må man sige, at alle de indvendinger, hr. Poul Hartling kom med, jo med lige så stor ret kunne have vært vendt imod den omkostningsdæmpende ydelse, som venstre regeringen gennemførte for godt 2 år siden. I hvert fald på to punkter er den nye ordning med ATP bedre, idet den ikke pålægger erhvervslivet en administration med udbetaling af disse penge og godtgørelse herfor, og idet den begrænser det øjeblikkelige forbrug.

Hr. Poul Hartling sagde: venstre vil ikke pantsætte sin frihed, og venstre vil ikke under socialdemokratiets formynderskab. Der lå ligesom mellem linjerne, at det ville vi andre. Nej, kristeligt folkeparti vil så sandelig heller ikke under nogens formynderskab eller pantsætte vores frihed, men vi har respekt for en aftale, og derfor har vi ikke noget imod, at det bliver skrevet ned. Når en aftale er indgået, så skal den holdes, og i øvrigt er en sådan aftale gensidig. Kristeligt folkeparti er ikke gennem dette mere bundet til socialdemokratiet, end socialdemokratiet er bundet til kristeligt folkeparti, hvilket statsminister Anker Jørgensen jo også sagde ganske rigtigt og loyalt i sin tale her i eftermiddags. En tale, der på mange måder var en god tale; man kan sige, det var en tale, der var en statsminister værdig.

Hr. Poul Hartling mente heller ikke, at forliget var blevet bedre, efter at venstre havde forladt forhandlingerne. Ja, det kommer selvfølgelig an på, hvad vej man ønsker det skal gå. Indkomstrammen var